

Wales aan de Waal

Heeft U dat nou ook, dat U door een bekend muziekstuk of een bekende Geur teruggevoerd word naar een moment of periode uit je leven? Als ik het erf op rijd bij mijn gastheer ruik ik zo,n geur die komt vanuit de keuken, de gastvrouw braadt vlees met specerijen, heerlijk, en ik ben weer "thuis".

Het lekkerst is Hooi, het ruikt nooit koud of schraal, het is fris, iets van zon en regen, iets van de lucht en aarde, iets van mest maar ook van bloemen, vooral Hooi dat net gemaaid is met veel kruiden als kamille.

Ruikt naar zowat alle lekkers wat je maar kunt bedenken, er zijn meer van die lekkere geuren.

Bijvoorbeeld rivierwater op een benauwde dag, de eerste vette regendruppels die na dagen van droogte op de verhitte stoffige grond terecht komen, of een tuin na een onweersbui.

Maar het beste is Hooi je kunt de geur met niets vergelijken het prikkelt steeds de herinnering.

Zoals aan een vroegrijpe vrijpartij, een zwoele zomerkus, een midzomerfeest met een lange nacht.

Dat alles doet Hooi met je, het is sensueel, duizend geuren vermengd tot iets onbeschrijflijks.

Deze "geuren" bereiden mij een welkom.

Zoals ieder mens uniek is, is ook de man waarover dit proces verbaal gaat heel bijzonder.

Dit verhaal gaat over een "rijk gezegend" leven met veel ervaring, het gaat over respect, niet opgeven, lef tonen en vertrouwen hebben en ook over 30 jaar Welsh K fokkerij.

De keuken door, de kamer in, daar zit hij.

De beminnelijke Pater Familias heet Wim van der Zalm, een inmiddels grijze heer van stand.

Hij bekleedde menig ambt, was wethouder in Rossum en voorzitter van de Groente en Fruitveiling in Zaltbommel en al geruime tijd lid van de ledenraad,hij toonde vaak wie hij eigenlijk is, eerlijk en godsgetrouw. Integer altijd zijn woorden afwegend, zodat hij niemand te kort doet.

Soms zou je de woorden er zelfs uit willen trekken, voor goede raad zo weet men moet je in Rossum aan de Burchtstraat 12 zijn. Toch blijft hij een sober aimabele man zonder onnodige opsmuk altijd samen met Jo zijn vrouw. Op wie hij nog altijd "verliefd" is.

Op 4 November 2002 werd hij 75 jaar en is still going strong hij geeft niet graag op, en doet nog steeds de hele appelpluk mee, voorwaar een hele klus.

Hij zag het levenslicht in Gdynia een plaatsje bij Danzig aan de Oostzee in Polen.

Wim's vader was daar werkzaam in Haven en baggerwerkzaamheden, hij had op zijn beurt het vak weer geleerd van *zijn* vader, die dat deed gedurende 8 jaar in Rusland, Petersburg. Een bereisde familie dus en zo komt het dat Wim ook nog twee zussen heeft. Eén geboren in Frankrijk en één in Polen. Door de dreiging van Hitler,s Nazi Duitsland vluchtte de hele familie in september 1939 terug naar Nederland, Wim was bijna 12 jaar. De wortels van de stamboom van de "Zalmen" bevinden zich historisch in Rossum en omstreken. En dus keerden ze daar naar terug.

Aan de Burchtstraat begon hij fruit te telen, zowel in Rusland door de revolutie, als in Polen door de oorlog, waren steeds de bezittingen van de familie verloren gegaan. En Wim's vader zei. Dat gebeurt ons niet meer, ik koop grond, al valt er een bom op het blijft liggen waar het ligt en behoud zijn waarde,en aldus geschiedde.

"Mijn vader kocht deze grond" vertelt Wim "en begon een fruitteeltbedrijf met appels en peren,de eerste steen voor het woonhuis werd gelegd op 16 april 1941.

Omdat er zo veel familieleden woonden met dezelfde achternaam kreeg hij een bijnaam zodat iedereen altijd direct wist wie er bedoeld werd, dat was vroeger heel normaal. Mijn bijnaam was Wim de Pool oftewel Wim uit Polen".

“Zo klein als ik was fokte ik in Polen al duiven en konijnen, en toen ik dan ook hier in Rossum kwam wonen begon ik direct met het fokken van konijnen, een kleurfokkerij met Hollanders, ik was er wel goed in want ik kreeg er zelfs predikaten bij. Het grootste geluk was dat ik via de konijnenfokkerij mijn vrouw heb leren kennen. Er was een kleinvee-tentoonstelling in de Brabanthallen in Den Bosch. Zij was daar bij toeval, ik zag haar lopen en dacht die moet ik hebben. En zie het wonder was daar, want de chemie was wederzijds.

Ze trouwden en samen fokken ze ook zadelpootkrielen vooral de porceleinkleur, daar is Jo hoofdzakelijk mee verder gegaan. Inmiddels waren er drie kinderen geboren Adriaan, Gosewien en Albert. Toen ze tien waren gingen ze uit logeren in de Noord Oostpolder bij mijn zwager Johan. Een nichtje aldaar reed een Forrester, de kinderen waren niet van deze pony af te slaan. Johan zei tegen me “als je ze van de straat wilt hebben geef ze dan een pony”. En zo kwam het dat ik een bruin A Welshmerrietje kocht bij Van Oers in Alem een dorp verderop. We hadden in die tijd geen trailer dus ze kwam lopend over de dijk hier naar toe. Ze werd op koers gehouden met suikerklontjes, ook een wei hadden we niet. Ze stond in de boomgaard, die op zijn beurd omringd was door slootjes, een klein hekje voor de toegang was verder voldoende. De kinderen noemde haar “Blesje” het was hun eerste rijpony. Blesje was supermak het hele dorp heeft er op gereden. De hele dag at ze, hoe kan het ook anders, appels.

We hadden een erg druk bestaan en Blesje zorgde onder andere voor `binding` in het gezin. Toen ik haar kocht wist ik dat ze dragend was van Lisvane Pegasus, dat was een erg mooie K hengst. Hij had de Arabische merrie Sylvana als moeder en een A hengst genaamd Tan Lan lolo als vader, zijn stokmaat was 1.38 mtr. en was geboren in Engeland in 1965 bij D Jenks in Handford, Cardiff. Het was een imponerende hengst. Vanaf het moment dat ik hem zag in Bosch en Duin was ik verkocht, hij had veel ras, mooie grote ogen en van die grote open neusgaten zoals een opgewonden hengst dat kan hebben. Hij bewoog alsof hij de grond niet raakte en op dat moment wist ik, dat ikzelf ook K pony,s wilde fokken !

Zijn kleur was isabel dat is een verdunde voskleur met lichte manen en staart. Hij gaf in de fokkerij zijn eigen kleur door maar ook palomino, bruin, zwart, vos en zelfs roan valk. Zelfs schimmel, dat hele palet aan kleuren komt via de vaderlijn lolo,s vader is Vaynor Rocket en de generatie daarvoor is gevuld met van boven naar onder Revel Starlight, Vaynor Judy, als ouders van Rocket en Coed Coch Meilyr en Criban White Wings als ouders van Tanlan Wennol de moeder van lolo. Toen ons Blesje weer gedekt moest worden wilde ik uiteraard deze hengst.

En zo kwam Tanneke van Arkel op de hof, een prachtkerel hij was een werknemer van Cees van Arkel uit Kerk-Avezaat die eigenaar was van Lisvane Pegasus, Tanneke was een openhartige kerel en van hem kwam mijn eerste kennis van pony,s en paarden.

Tanneke verkeerde de hele dag tussen de hengsten en als hij op de paardenmarkt in Hedel een merrie wilde kopen en de eigenaar beweerde dat ze dragend was, liep hij even met z,n werkjas langs de merrie en dan was het al snel duidelijk of dat zo was, want ze reageerde anders direct op de geur die nog aan de jas hing.

Tanneke vertelde ook dat de mooiste K Pony,s in Nederland bij de Baronesse stonden. Er lag een contact tussen Van Arkel en de Baronesse van Voorst tot Voorst - Roest Crollius.

Dat contact stamde uit een paar jaar daarvoor toen Cees van Arkel op een Sale in Engeland aan het bieden was op een hengst, Lisvane Pegasus. Het bleek dat er nog een dame bood en ze bleek ook nog Nederlandse zo hoorde Cees, en zo kwam het dat hij zei” Mevrouw ik bied niet meer, U gaat voor!” en zo kwam Lisvane Pegasus naar Loenersloot alwaar de baronesse woonde aan het kanaal. Ze gebruikte hem meerdere jaren exclusief op haar eigen merriestapel tot ze na 7 jaar hem aanbood aan haar opponent van toen, en zo kon het gebeuren dat Cees van Arkel alsnog Pegasus kon kopen.

“Inmiddels had de baronesse zelf een mooi koppel in de wei lopen waar onder Upperten Golden Inviolata een geweldig mooie merrie die wilde ik graag kopen”, vertelt Wim, “en op een koude regenachtige dag in november gingen we met het hele gezin naar Loenersloot”. Toen we aanbelden opende Loes want zo heette de baronesse voor intimi, de voordeur. Toen we allemaal in de hal stonden, sloot ze de deur en beende weg ons achterlatend. Even later kwam ze terug met een soort toiletspuitbus en spoot ons vol met de bus, alle gezinsleden stonden in een nevel van “Geur”.

Zo zei ze “Iedereen heeft zo zijn luchtjes “ en “daar kunnen mijn poesen niet tegen”. Ze had er wel 60, een moment om nooit te vergeten, de baronesse was een hele persoonlijkheid.

Als je haar vroeg waar let u vooral op bij selectie dan zei ze: “Als ik een pony zie dan moet ik direkt zeggen Poeh-Poeh (!), ze moeten vooral chique zijn”.

Uiteindelijk liepen we met laarzen aan naar de wei, de merrie,s zagen er door het slechte weer niet uit. Upperten Golden Inviolata was niet te koop, wel Upperten Golden Jeanne een merrie die lang zo mooi niet leek. We joegen de merrie,s op door de wei. en liepen er achter aan, ik zag dacht ik Inviolata en vond het wat jammer dat ik haar niet kon kopen.

Toen ik dichterbij kwam zag ik dat het Upperten Golden Jeanne was en niet Inviolata. Ze vroeg een nette prijs dus kocht ik Jeanne, ik heb er nooit spijt van gehad, ze fokte geweldig. Twee jaar later kon ik Upperten Golden Inviolata alsnog kopen.

Jeanne was dus de eerste grote rijpony voor de kinderen, want bij Blesje sleepte de voetjes van de kinderen al over de grond .

We kletsten veel met Tanneke, vaak achter in de tuin met een lekker pilsje er bij, geweldig.

Ik ben lid geworden van het stamboek in januari 1973. Ook kregen we toen In De Strengen, dus wisten we van het bestaan van de keuringen.

Ik ga graag de competitie aan, dus wilden we met Jeanne meedoen, nou dacht ik in die tijd dat een pony leefde op appels dus ik had er niet veel aan gedaan, ze stond er dus niet geweldig bij maar dat wist ik toen nog niet. Ze kreeg een tweede premie in Bommel en die zal wel terecht zijn geweest.

Het jaar er op in Breukelen, we hadden inmiddels wat geleerd, werd ze Dagkampioene en haar veulen Orchard,s Golden Queen werd jeugdkampioene. Beiden hadden een diepe Palomino kleur.

Deze Golden Queen werd enkele jaren later Europees kampioene in Baden Baden op de Internationale keuring, de media besteedde er aandacht aan, we stonden zelfs in de Penny. Twee heren uit Vlaardingen hadden interesse in Queen, de telefoon ging en mijn oudste zoon nam op: de stem aan de andere kant zei “ Hallo met Bassie” mijn zoon zei “hoi met Adriaan” nee, nee zei de man wat geirriteerd. Je spreekt met **Bassie!** Ja, zei mijn zoon weer en ik ben **Adriaan!**

Wat bleek,... hij sprak met Bassie van het bekende Circusduo Bassie en Adriaan ,en Bassie dacht dat hij in de maling werd genomen!

Toen de broers hier het erf op kwamen wilden ze weten of je onder de merrie door kon lopen. Ik zou het niet weten zei ik, heb het nog nooit geprobeerd. Nou is Bassie niet zo groot dus die deed dat direct en het ging goed en zo verhuisde Orchard,s Golden Queen naar het Circus!

Opnieuw rees de vraag welke hengst gaan we gebruiken, de keus viel op Bwlch Minstrel.

Deze Minstrel stond ver weg bij de familie J Amory te Geulle in Limburg. Maar om kilometers maakten we ons nooit druk, de beste Combinatie dat is wat we wilden.

Net als de Baronesse volgde de Hr J Amory zijn eigen mars route, hij had eigenlijk alleen B pony,s Onder de naam Home ‘T’-Ranch, maar hij kon ook zomaar met een prachtige Part Bred uit Engeland thuis komen.

Bwlch Minstrel voerde maar liefst 75% Welshbloed, het was een prachtige appelschimmel,geboren in 1970 bij Mrs N Pennell te Gloucester, Engeland. De hengst is mooi gefokt met Bwlch Hillwind als

vader en Bwlch Melody als moeder verder zien we in de pedigree nog beroemde namen als Bwlch Zephyr ,Bwlch Valentino, en een lijntje Criban bloed.

Met Criban Viktor , Criban Winston en Criban Whalebone er zit nog meer in maar dan wordt de lijst wel wat lang .

Orchard en zijn namen

Inmiddels was de Stalnaam bekend Orchard is het Franse en Engelse woord voor boomgaard. Nu moesten de eerste veulens een naam hebben. We gebruikten de namen van de kinderen maar dan ver-‘engelst’.

Zo werd bijvoorbeeld onze dochter Gosewien, Miss Goswynn, Jo werd Miss Joan, en zo verder. Zelfs de kleinkinderen werden vernoemd: zoals Miss Josh en Miss Emma, de laatste is inmiddels naar Zweden geëmigreerd.

Toen vervolgens de familienamen op waren gingen we over op de Appels en daarna de Peren. Ook die raakten uitgeput. De nieuwe openheid van Gorbatsjov en het neergaan van de Muur maakten veel indruk op Wim en Jo, vanaf die tijd werden de Poolse en Russische namen en woorden gebruikt voor de veulens. Zo is in 1999 op de stal Orchard Setny geboren (dat betekent het getal honderd in het Pools), Setny was dan ook het honderdste veulen dat aan de Burchtstraat is geboren.

Na dit uitstapje van naamgeving, terug naar de fokkerij. Een Hengst die we toen ook graag gebruikte was de volbloed arabier Naivnyi ox (Arax x Norka) Naivnyi ox werd het meest gebruikt in het Zuiden van Nederland en gaf ook kinderen die het goed deden in de sport niet geheel onbelangrijk gezien de afzetmogelijkheden.

Zoals gezegd we hadden nu merrie,s die bloedverwant waren te weten Jeanne en Inviolata.

Als je dan vervolgens meer dan een keer de zelfde vader gebruikt bij deze dame,s krijg je sneller inzicht in de verervings kracht van de hengst maar natuurlijk ook van je fokmerrie,s. Hieruit werd geboren Orchard Easter Joy (Upperten Golden Jeanne x Naivny) ze werd tweevoudig landskampioene. Ze stak overal bovenuit en had een super karakter, ze wist gewoon wat op een keuring precies van haar gevraagd werd, ze genoot er zelfs van.

Gosse Zandberg genoot er ook van en wilde haar kopen, we hadden er in die tijd ruim 20 pony,s lopen (ze stonden zelfs in het fietsenhok) dus het moest er van komen dat er ook wat ging, wel met pijn in het hart, ze was een van de toppers, die ik gefokt heb, maar we wisten ze kwam in goede handen en dat was voor ons erg belangrijk.

Na Naivnyi ox hebben we 11 keer Keston Picador gebruikt. Picador was een zoon van de bekende Wingrove Minkino en Opa van Picador was de beroemde Bwlch Valentino die we ook tegen kwamen bij Bwlch Minstrel. Picador was een mooie hengst de nakomelingen bleven wat klein maar er werd er toch een van goedgekeurd in Nederland dat was Orchard,s Draan (naar zoon Adriaan) een mooie Palomino. Hij werd door Cees van Arkel direct naar Duitsland verkocht en we hebben er helaas nooit meer iets van gehoord .

Het was 1985 en we zaten op een gemiddeldestokmaat van 1.38 mtr, maatvergroting was hard nodig. En we wilden een meer rijtypische pony fokken.

In Nederland vonden wij Welsh fokkers dat we echte pareltjes fokten , maar persoonlijk vond ik dat we niet alleen op ras en type moesten letten, op alleen een mooi hoofd kun je namelijk niet rijden! Voortschrijdend inzicht was dat de rijpony,s in Engeland beter waren! Dus zouden ook wij de outcross techniek moeten toepassen,dus het binnen halen van ander “bloed” om de gewenste eigenschappen te verkrijgen, om tot meer rijtypische dieren te komen.

Op voorstel van de Hr van Barneveld destijds voorzitter van de hengsten keuringscommissie moesten we de moed hebben om als fokkers een Engelse Volbloed te gebruiken. Het stamboek wees de weg en Cocky Dundas werd ingeschreven in de stamboek. Cocky Dundas is een zoon van v. Mandamus xx en moeder Heathersong xx. De vader van Mandamus is genaamd Petition en dat was een bekende op de baan en vader van weer twee andere toppers en wel Petite Etoile die won de Champion stakes en de Coronation Cup 2x. En Queen,s Hussar en die won de Sussex Stakes en de Lockinge Stakes. Dus Prestatie op en top. hij liep op de draf en renbaan in Duindigt we gingen na aanwijzing direct kijken ,en gebruikte hem meteen op drie merrie,s Ik mag toch wel zeggen dat we de eerste waren die dekte met Cocky Dundas. Hoe fokvast een dier is, blijkt vaak uit het erg op elkaar lijken van direct verwanten zo leek Cocky Dundas precies op zijn volle zuster,dus dat geeft een redelijke mate van zekerheid. We dekten de merrie,s gewoon buiten op de parkeerplaats en alleen tot en met Mei. Later vond de eigenaar te risicovol omdat de Hengst geconcentreerd moest blijven voor het werk op de renbaan. De eigenaar was Consul Generaal van Italie in Den Haag en moest om de 5 jaar verhuizen naar een ander land en zo kwam het dat hij afscheid moest nemen van zijn dieren. En omdat wij de eerste waren uit de Welsh wereld die destijds vertrouwen in de hengst hadden getoond bood hij mij Cocky te koop aan, en toen was ik er ineens 2 jaar eigenaar van. Het eerste jaar dekten we thuis met hem en dan ging hij voor het ren seizoen terug naar Duindigt. En we wonnen het eerste jaar als eigenaar ook nog eens 10.000 gulden. We hielden helemaal niet van dat wereldje op de Renbaan dus we gingen zelden kijken . In de Winter stond hij dan hier op stal. In het tweede jaar ging die 10.000 gld al weer op aan het onderhoud dus werd het tijd om afscheid te nemen, hij werd verkocht aan Harm Hoekstra uit Luttelgeest in de Noord Oostpolder. Bij verkoop hield ik er nog twee dekkingen per jaar aan over. Veel collega fokkers verklaarden ons voor gek toen we er aan begonnen, ze zeiden “van der Zalm maakt zijn stam kapot”. Het is allemaal goed uitgekapt, het leverde ons zelfs nog een goedgekeurde hengst op en wel Orchard,s Limp Lopper en die hengst heeft de hoogste score ooit behaald op de verrichtingstest. Die toen ook nog buiten was en met de waterbak! De hengst heeft het niet geweldig gedaan in de fokkerij helaas maar dat komt volgens mij omdat hij wat gewone merrie,s toe gevoerd kreeg en hij had de Valkkleur die ook moeilijk ligt bij de fokkers, terwijl een hele goeie geen kleur heeft. Cocky gaf bij ons 14 veulens met “Outcross” dat vonden we genoeg , bekend zijn ook nog: Bonne Louise is de moeder van o.a.Orchard D, Avranches en Perestrojka ze werd ster/preferent en Mirabelle zij werd Keur met een IBOP AA95. Met een aantal merrie,s van Cocky bloed waren we inmiddels aan fokken toe en wel met heel typische K Hengsten die een heel hoog percentage hadden ons oog viel bijvoorbeeld op. Vita Nova,s Golden Boris en Hanassie allebei met 69% welshbloed . De vrijage van Golden Boris met Bonne Louise leverde D,Avranches (1988) op en Perestrojka . Het hengst veulen Orchard D,Avranches was net een week oud toe Dirk Bouw kwam kijken. We waren allemaal verrukt van dit veulen. Dirk kocht hem en fokte het op wat leidde tot een goedkeuring in 1991 toen verkocht hij hem naar de Fam Postma in Grootegast te Groningen. Die zijn er zo gek mee dat hij nooit meer weg mag, logisch hij fokt geweldig en heeft een geweldig karakter inmiddels is hij op de Night of the Stallions bekroont met het Keur en Sport predikaat! Dat Sport predikaat verdient je als er minimaal 25 nazaten in de “M”Dressuur lopen.

De uitdaging die ik nu voor ogen heb is met Perestrojka combinatie,s maken met uiteenlopende Hengsten.

En dan toch aan de kop mee kunnen blijven doen,zij is inmiddels keur IBOP AA93 en Preferent en was Landkampioene in 2001 en 2002 de kans is groot dat ze Elite wordt in 2003 en daar krijg ik gewoon de rillingen van aldus Wim en zijn ogen stralen!

Uit deze wonder mooie Perestrojka en Wester Aikema,s Norbert kregen we Orchard,s Swetlana. Ze doet het erg goed en werd dit jaar sekte kampioene in Hengelo en leverde daar ook het kampioensveulen af namelijk Orchard,s Da Costa ,het hengstveulen is inmiddels verkocht aan de Fam Jurius voor de opfok. Swetlana werd in Kootwijk sekte kampioene en inmiddels is ze Keur met een IBOP AA95, alleen maar 8en en 9ens.

De Jury vond haar een lang gelijnde chique merrie met voldoende ruime bewegingen ,alleen het voorbeen gebruik mag iets royaler.

Nu in 2003 verwachten wij een zoon van Perestrojka en Verona,s Bogi op de Hengstenkeuring. Ik ben al gaan kijken en ik als Fokker en de huidige eigenaar de Fam Jurius uit Vorden zijn zeer hoopvol gestemd. Hij heeft een mooie maat van bijna 1.47 mtr en kan zeer regelmatig lopen ,hij heeft naar onze mening een mooi hoofd en mooie broek,de gangen zijn ruim in stap en draf en zijn uitstraling is super, zijn naam is Orchard,s Boginov!

De laatste telg uit de vrijage Perestrojka met Bo-Gi luistert naar de naam Orchard Anatevka. Ze werd veulenkampioene in Heteren (2002) en Nationaal mooiste K veulen in Kootwijk het is een hele eer,vooralsnog blijft ze hier,ik heb veel vertrouwen in haar toekomst .

Je moet er wel een hengst bij vinden met veel Welshbloed.

Ze bekroont eigenlijk de hele familie Van der Zalm,alle kinderen inclus

Terwijl de regen naar beneden gutste liepen de rillingen over mijn rug van wat Anatevka liet zien in Kootwijk vertelt Wim trots.

Inmiddels zijn we via de kinderen van Orchard swetlana en Wielkanoc al in de vierde generatie "Orchard" aangekomen

Overdenkingen

De filosofie van Wim is dat de sekte K (NWR)in ieder geval een rijpony fokkerij moet zijn.

En dat we het springen niet moeten verwaarlozen wel blijven fokken op Welshgrondslag.

Dat we niet "Outcross" in de toekomst moeten tegen gaan ter verbreding van de bloedlijnen.

De Outcross moet je niet gebruiken als verdringingskruising maar als waardevolle genenbank om daarna in een aantal jaren reken maar op 4, terug te keren naar een mooie rij typische Welshpony. Met ergo een lange hals en betere schoft en met ruime gangen .

Voor de Pony eigenschappen moeten behouden blijven, wat we kwijt zijn aan goede dingen krijgen we niet zo maar terug zo als winterhardheid, soberheid , goed karakter en uithoudingsvermogen.

Nu soms nog **druppels** gewijs hengsten gebruiken met wat Engels Volbloed.

We zijn al vaker in Engeland geweest,ook op de Royal Welsh waren wij aanwezig.

Het hele gezin vond het geweldig indrukwekkend, wat ik altijd erg waardeerde in de fokkerij waren de verschillende kleuren ook daar moeten we zuinig op zijn.

Er was een lange periode dat ik een kleine kudde had lopen in de uiterwaarden van de Waal ,de pony,s hadden verschillende kleuren het was een feest om te zien.

Het leek wel Wales aan de Waal !.

De Fokdoelen die ik had aan het prille begin in 1973 heb ik ruim gehaald en het was geweldig wat ik als fokker heb mee mogen maken.

De omtrekkende beweging die sommigen uithaalde om toch tot stamboek opname te komen daar was ik geen voorstander van, daar ben ik rond uit tegen.

Over de veranderingen die nu in de steigers staan de omvorming tot Nederlands Welsh Rijpony daar sta ik volledig achter ,het is een goede zaak en ook juridisch belangrijk .

Onlangs is in Engeland het percentage voor het Partbred verlaagt tot 12,5% volgens mij moeten we dat voorbeeld volgen voor onze nieuwe richtlijnen voor de Partbred fokkerij zo dat het later niet weer allemaal onrust oplevert.

En... laten we het maar alvast een NWR Pony noemen, moet vooral deftig zijn en zich zelf verkopen. Je moet je oordeel nooit laten afhangen van maar een Combinatie je moet een paar keer herhalen om een betrouwbare conclusie te kunnen trekken.

Wat ik ook al eerder zei, ik hou van en durf de Competitie wel aan steeds meer mensen durfden dat niet,dat is erg jammer je ziet bijna geen 1 en 2 jarige meer op keuring dat is geen goede ontwikkeling! Sinds kort woont mijn dochter Gosewien weer in het dorp na twintig jaar met andere zaken te zijn bezig geweest zo als haar gezin en werk, toen ze vorig jaar weer voor het eerst mee ging viel het haar op wat een grote vooruitgang alle sekties hebben gemaakt in hun bewegingen ,dat is toch geweldig!

Ze heeft er een goed oog voor en hoop dat ze uiteindelijk de fakkel zal overnemen.

Ook mijn 8 jarige kleindochter Emma begint wat interesse te tonen voor de pony,s en rijdt de Welsh B Merrie Patricia.

Niet iedereen heeft het geluk om in gezondheid de tijd te krijgen dit te laten voltrekken ,het was mij wel gegund samen met mijn liefdevolle vrouw Jo die ik er dankbaar voor ben,zij heeft mij altijd gesteund.

Tot slot wil ik U mijn fok-Slogan niet onthouden.

“ Blij zijn voor een ander als het hem of haar wel lukt, geniet er van, maar niet te fanatiek”

Het was een plezier voor uw scribent te mogen luisteren naar het levens en ervaringsverhaal van Wim van der Zalm, een man die niet uit het oog verliest dat hij in navolging van de ontdekkingreiziger Darwin en Mendel , een geleerde Augustijnermonnik die kwam uit Brunn en leefde van 1822 tot 1884 en die de grondwetten der erfelijkheid ontdekte, begrijpt dat je als fokker slechts een doelbewuste selectie (noem het sturing) geeft aan het samen brengen van ouder dieren, maar dat uiteindelijk ieder nieuw leven daar uitvoortkomend niet de fokkers grote verdienste is, maar geschonken word door een veel hogere macht !

Voor U opgetekend door:

JW van Klaarbergen.